

3die Kapitel.

Om ugyldige Viljeserklæringer.

§ 29.

Er en Viljeserklæring retstridigt fremkaldt ved personlig Vold eller ved Trusel om øjeblikkelig Anvendelse af saadan, er den ikke bindende for den tvungne.

Er Tvangen udøvet af Tredjemand, og var den, til hvem Erklæringen er afgivet, i god Tro, maa den tvungne, hvis han overfor ham vil paaberaabe sig Tvangen, lade ham Meddelelse derom uden ugrundet Ophold, efter at Tvangen er ophørt. Undlader han det, er han bundet ved Erklæringen.

§ 30.

Er en Viljeserklæring retstridigt fremkaldt ved anden Tvang end i § 29 omtalt, er den ikke bindende for den tvungne, hvis den, til hvem Erklæringen er afgivet, selv har udøvet Tvangen eller har indset eller burdet indse, at Erklæringen retstridigt var fremkaldt ved Tvang fra Tredjemands Side.

§ 31.

En Viljeserklæring er ikke bindende for Afgiveren, hvis den, til hvem Erklæringen er afgivet, har fremkaldt den ved Svig eller har indset eller burdet indse, at den var fremkaldt ved Svig fra Tredjemands Side.

Har den, til hvem Erklæringen er afgivet, svigagtig givet urigtige Oplysninger om Omstændigheder, som kunne antages at være af Betydning for Erklæringen, eller gjort sig skyldig i svigagtig Fortielse af saadanne Omstændigheder, anses Erklæringen for at være fremkaldt ved den saaledes udviste Svig, medmindre det gøres antageligt, at denne ikke har indvirket paa Erklæringen.

§ 32.

Naar nogen har udnyttet en andens Nød, Letsind, Enfoldighed, Uerfarenhed eller et mellem dem bestaaende Afhængighedsforhold til at opnaa eller betinge Fordele, som staa i aabenbart Misforhold til, hvad derfor ydes, eller som der ikke skal